

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010147
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1415010147.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému J. Š., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. a iné, o odvolaní okresnej prokurátorky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/51/2015 zo dňa 11.08.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.03.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresnej prokurátorky sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/51/2015 zo dňa 11.05.2016 bol obžalovaný J. Š. uznaný za vinného v bode 1/ zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák., a v bode 2/, 3/ pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. z časti formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v čase od 22.00 hod dňa 08.01.2012 do 08.00 hod. dňa 09.01.2012 v U. - D. Q. T., ul. H. Y. č. XX doposiaľ nezisteným predmetom rozbil sklenenú výplň na pravých predných dverách tam riadne zaparkovaného motorového vozidla zn. Volkswagen UP, žltej farby, EČV: U. a následne z motorového vozidla ukradol 1 ks GPS navigácie zn. Navigon v hodnote XXX,XX,- euro, a týmto konaním spôsobil poškodenej spoločnosti Volskwagen Slovakia, a. s., so sídlom H. H. Č.. X, U. škodu vo výške XXX,XX,- euro a škodu poškodením vo výške XX,XX,- euro a tohto skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T 88/2011, zo dňa 15.06.2011, právoplatným dňa 05.10.2011 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (skutok v bode 2/ obžaloby),

2/ spoločne s R. O. v dňoch od 22.02.2013 do 25.02.2012 v U. vošli do obytného domu na ulici H.. R. Č.. XX, následne vošli do nákladného výtahu a v presne nezistenom čase odcudzili z veľkého nákladného výtahu bez použitia násilia 1 ks bezpečnostnú kameru v hodnote XXX,- euro a týmto konaním spôsobili vlastníkom bytov v U., na ul. H.. R. Č.. XX škodu vo výške XXX,- euro (skutok v bode 3/obžaloby),

3/ následne obžalovaný J. Š. v dňoch od 22.02.2012 do 25.02.2012 v U. vošiel do obytného domu na ulici H.. R. Č.. XX, následne vošiel do nákladného výtahu a v presne nezistenom čase odcudzili z veľkého nákladného výtahu bez použitia násilia 1 ks bezpečnostnú kameru v hodnote XXX,- euro a týmto konaním spôsobili vlastníkom bytov v U. na ul. H.. R. Č.. XX škodu vo výške XXX,- euro (skutok v bode 4/ obžaloby),

Okresný súd v nadväznosti na uvedené podľa § 44 Trestného zákona upustil u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/821/2013 zo dňa 21.01.2014, právoplatný dňa 05.06.2014, s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu

Bratislava V, sp. zn. 1T/42/2014 zo dňa 24.04.2014, právoplatný dňa 29.08.2014 a s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/151/2013 zo dňa 23.10.2014, právoplatný dňa 23.10.2014, nakoľko tresty uložené skoršími rozhodnutiami sú na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočné.

Naproti tomu okresný súd obžalovaného J. Š., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., D. Q. T., podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp. zn. 2Pv 1037/11 zo dňa 29.04.2015, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že

sa v čase od 08.00 hod. do 18.30 hod. dňa 19. 12. 2011 v U. na ul. H. Y. Č.. X vlámal do bytu č. XX na X. Poschodí a to tak, že na byte vylomil zámok vchodových dverí a poškodil kovanie, vnikol do bytu a z bytu odcudzil z pracovne 1 ks fotoaparát zn. Nikon spoločne s príslušenstvom v hodnote XXX,- euro, 1 ks mobilný telefón zn. Black&Barry Torch čiernej farby v hodnote XXX,- euro, 1 ks knihu Mzdová učtáreň v hodnote XXX,- euro a následne z predsiene odcudzil 1 ks čiernej kabelky neznámej značky v hodnote XX,- euro, 1 ks bielo modré tenisky zn. Adidas v hodnote XX,- euro, 1 ks modrý sveter zn. H&M v hodnote XX,- euro, 1 ks zelený sveter neznámej značky v hodnote XX,- euro, 1 ks dámske vysoké kožené čížmy zn. Sebastiano v hodnote XX,- euro a týmto konaním spôsobil spoločnosti Y. P., a. s., so sídlom W.Z. Č.. XX, U. škodu krádežou vo výške XXX,- euro a poškodenej Mgr. P. J. škodu krádežou vo výške XXX,- euro a škodu poškodením vo výške XXX,- euro a tohto skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T 88/2011 zo dňa 15.06.2011, právoplatným dňa 05.10.2011 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (skutok v bode 1/ obžaloby), nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie okresná prokurátorka, a to proti všetkým výrokom vyhláseného rozsudku okresného súdu. Okresná prokurátorka vo svojom odvolaní poukázala na vykonané dokazovanie tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Ohľadom oslobodzujúcej časti rozsudku prokurátorka rozoberala názor prvostupňového súdu v nadväznosti na výpovede poškodenej P. J. s tým, že i keď skutočne boli rozpory vo výpovedi uvedenej svedkyňi v tomto bode obžaloby, súd prvého stupňa sa úplne nevysporiadal so všetkými okolnosťami prípadu. Podľa nej pre súd prvého stupňa malo byť smerodajné priznanie obžalovaného, že on vypáčil dvere a vymenil zámky na vstupných dverách do bytu patriaceho poškodenej a tiež tá skutočnosť, že v tom čase poškodenej zmizli veci uvedené vo výpovedi poškodenej. V tomto smere nie je zanedbateľnou ani trestná minulosť obžalovaného, ktorý je voči recidivistom v páchaní majetkovej trestnej činnosti a v súčasnosti má 12 záznamov v odpise registra trestov. Odvolateľka zotrvala vo svojom odvolaní aj v časti právneho posúdenia skutku tak, ako to predniesol dozorový prokurátor v záverečnom návrhu na hlavnom pojednávaní, ktorý navrhoval zmenu právnej kvalifikácie skutkov uvedených v bodoch 1 až 4 obžaloby na zločiny krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák., kde poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zjednotenie výkladu zákona v otázke právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky jednočinného súbehu trestného činu krádeže vlámaním podľa § 212 Trestného zákona. Podľa uvedeného stanoviska ak si páchatel' prisvojí cudziu vec s tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a čin spácha vlámaním, naplní zákonné pojmové znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák., nakoľko takéto posúdenie činu je podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu. Odvolateľka ďalej uvádza, že z obžaloby vyplýva, že obžalovaný spôsobil skutkom v bode 1/ obžaloby škodu krádežou spáchanou vlámaním vo výške X XXX,-, skutkom v bode 2/obžaloby škodu krádežou spáchanou vlámaním XXX,X € a v bodoch 3/ až 4/ obžaloby škodu krádežou spáchanou vlámaním vo výške XXX,-€. Odvolateľka pritom poukázala v písomných dôvodoch aj na výklad konajúceho súdu, že zjednocovacie stanovisko NS SR v čase spáchania žalovaných skutkov nebolo prijaté a takéto spätná retroaktivita v neprospech obžalovaného je vylúčená a zároveň konštatoval, že sa vnútorne nestotožňuje s predmetným stanoviskom a vyslovil názor, že uvedené stanovisko je celkom zjavne v rozpore s vôľou zákonodarcu v tejto otázke. Prokurátorka uvádza, že zjednocovacie stanovisko Najvyššieho súdu SR je všeobecne záväzné tak pre orgány činné v trestnom konaní ako aj pre rozhodujúce súdy, preto je toho názoru, že okresný súd mal návrhu prokurátora vyhovieť a skutok správne právne kvalifikovať v súlade so zjednocujúcim stanoviskom NS SR. S poukazom na uvedené navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové pojednanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu prokuratúry podal svoje vyjadrenie aj obžalovaný, ktoré následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. Obžalovaný je toho názoru, že v bode 1/ obžaloby poškodená P. J. i keď bola v prípravnom konaní vypočutá trikrát s tým, že prvé dve výpovede boli zhodné a v tretej výpovedi odkázala na skôr realizované výpovede, a pokiaľ na hlavnom pojednávaní vypovedala už odlišne, obžaloba poukázala len na odstup času od spáchania skutku. Obžalovaný je toho názoru, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vyhodnotil výpoveď poškodenej za nevierohodnú, lebo jej rozpory vo výpovediach boli zásadné a to nielen ohľadne poškodenia dverí, kľučky dverí, resp. vylomenia dverí. Aj pokiaľ ide o zoznam odcudzených vecí, aj to je zrejmé, že ani samotná poškodená nemala jasnú predstavu, čo jej malo byť odcudzené. Raz uviedla aj to, že na trestnom oznámení ani netrvá, náhradu škody si neuplatňuje, lebo ani nevedela, či jej veci tak ako ich uvádzala do zápisnice boli odcudzené, alebo sa jej veci vrátili jeho kamarátkou, alebo mala veci požičané v iný čas. Taktiež nevedela špecifikovať, čo jej vlastne chýbalo. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že si nerobila žiadnu revíziu šatníka, ani sa riadne nepozrela, či podľa jej oznámenia veci mala skutočne ukradnuté, alebo ich mala len niekde v byte zapatrošene. Poškodená evidentne klamala aj v tom, pokiaľ poprela, že by bola užívateľkou drog, nakoľko jej tvrdenie vyvrátili vypočutí svedkovia, lebo títo zhodne potvrdili, že poškodená bola užívateľkou drog a veci do záložne nosila a zakladala. Sama svedkyňa J. X. potvrdila, že poškodená bola drogovovo závislá, predávala svoje veci a nakoniec prišla aj o byt. Záverom uvádza, že si nevie predstaviť zlodēja, ktorý by išiel vykradnúť byt s náhradnou vložkou, ktorú by vo dverách slušne vymenil, dvere nepoškodil, nehovoriac o tom, že poškodená nevedela ani dôveryhodne preukázať, ako sa do bytu dostala a nevedela to vysvetliť vlastne vôbec. Okrem toho je nereálne, že niekto by kradol obnosené veci na oblečenie, obnosené čižmy alebo dokonca učebnice a neukradol by elektroniku, ktorá jedine by mala nejakú hodnotu. Aj v tomto smere považuje výpoveď poškodenej za nelogickú. Obžalovaný priznáva, že skutky v bodoch 2/, 3/, 4/ obžaloby spáchal, preto dal aj vyhlásenie o vine, čo nie je možné preto ani meniť. Nie je možné preto meniť ani právnu kvalifikáciu, preto sa plne stotožňuje s dôvodmi rozsudku okresného súdu s tým, že skutky v bodoch 3/ a 4/ nespáchal vlámaním. Plne sa stotožňuje so závermi rozsudku súdu prvého stupňa, preto navrhol odvolanie okresnej prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského zotrvala na písomných dôvodoch podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd tomuto odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný ako aj jeho právna zástupkyňa poukázali na písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu a navrhli podané odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie okresnej prokurátorky nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa, boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolačný súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu s tým, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Odvolačný krajský súd konštatuje, že odvolanie okresnej prokurátorky bolo zamerané jednak do výroku, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby pre prečin krádeže podľa § 212 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. (bod 1/obžaloby) a v nadväznosti na uvedené aj na právne posúdenie celkového konania obžalovaného aj ďalších bodoch, a tým aj vo vzťahu k výroku o treste.

K vykonaným dôkazom na hlavnom pojednávaní odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti:

Z vykonaného dokazovania na súde prvého stupňa vyplynulo, že vo vzťahu ku skutkom 1/, 2/, 3/ výrokovej časti odsudzujúceho rozsudku súd prvého stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré je nenapadnuteľné odvolaním a neodvolateľné (§ 257 ods. 5 Tr. por.). K uvedeným bodom preto už nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Pokiaľ však ide o skutok, ktorým bol obžalovaný J. Š. oslobodený spod obžaloby, treba uviesť, že obžalovaný podľa jeho výpovede v kritickom období asi od októbra a novembra 2011 - aj v čase spáchania skutku, býval u poškodenej Mgr. P. J. na základe ústnej dohody s jej súhlasom v podnájme, za ktorý jej riadne platil. Od jej bytu mal aj kľúče, pričom pred sporným skutkom, ako táto odchádzala, omylom zobrala aj jeho kľúče a zamkla ho v byte aj s jej synom. Keďže poškodená domov sa nevrátila a jej syn bol hladný, tak vymenil zámku na dverách a z bytu odišli aj so synom menovanej. O výmene zámku informoval aj poškodenú. Uviedol, že keď sa vrátil do bytu, poškodená už bola doma, bola nahnevaná, nervózna a naliehala, aby z bytu vypadol. Neskoršie ho kontaktovala polícia, že údajne mal zobrať nejaké veci poškodenej. Pokiaľ poškodená uviedla, že jej mal odcudiť fotoaparát, telefón, resp. knihu mzdová učtáreň, uviedol, že tieto veci si poškodená sama založila ešte predtým u J. J., pričom bola tam aj svedkovia J. X. a J. T., nakoľko nemala peniaze a v tom čase si chcela požičať peniaze od svedkyňi X. G.. Uviedol, že on z bytu poškodenej nič neodcudzil, nič si nevzal a dodal, že poškodená J. v tom čase bola drogovo závislá a keď nemala peniaze, situáciu bežne riešila tak, že zakladala svoje veci. Pokiaľ on raz požičiaval svoje známej J. S. nejaké veci na oblečenie, táto ich sľúbila vrátiť. Taktiež uviedol, že poškodená v tomto byte si ani svoje cennejšie veci nikdy nezamýkala, veci mala porozhadzované a chodili k nej rôzni ľudia.

Ku spornému skutku poškodená Mgr. P. K. - J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že síce obžalovaný u nej sporadicky prespával, ale u nej nebýval, ani kľúče od jej bytu nemal. Nevedela uviesť, či u nej aj v noci z 18. na 19. decembra 2011 obžalovaný spal. V kritický deň ráno obžalovaného videla vtedy, keď ju viezol autom do práce a do zistenia krádeže ho nevidela. Keď prišla domov zistila, že jej kľúče do dverí nepasujú, nepamätala si na stav vchodových dverí pred uvedeným zistením, len to, že zvonku bola guľa a z vnútornej strany bola kľučka a pokiaľ by dvere neboli zamknuté, z vnútornej strany sa kľučkou dali dvere otvoriť. Taktiež si nepamätala, či na vchodových dverách bol menený zámok, ani to či dvere boli pred touto krádežou poškodené, ale myslí si, že ich riadne zamýkala. Poprela, že by v roku 2011 bola užívala drogy a taktiež do záložne v tom období nedávala žiadne veci. V rozhodnom období chodili do jej bytu bežné návštevy. Cez obžalovaného poznala svedkyňu G., ale S. nie, pričom, nemala vedomosť o tom, že by si obžalovaný požičiaval nejaké jej veci pre kamarátku. Pokiaľ jej bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, si spomenula, že jej nejaká kamarátka obžalovaného jej vrátila nejaké veci, boli to čížmy a ešte niečo. Nevedela presne špecifikovať čo jej chýbalo, nakoľko nerobila žiadnu kontrolu šatníka. Pokiaľ ide o J. J., tohto pozná iba z počutia. Ďalej uviedla, že v tomto byte bývala aj so svojím 4 - ročným synom a keď chodievala na pracovné cesty, syna nechávala u rodičov. Nepamätala si, ako to bolo v kritický deň, ale uviedla, že pochybuje, že by v ten deň mal syna na starosti obžalovaný. Keď v ten deň prišla k bytu, zistila, že dvere boli pribuchnuté a nakoľko tam chýbalo kovanie, normálne ich otvorila. Nevedela uviesť kde mala uložený odcudzený fotoaparát ani mobilný telefón, ani to, že kedy naposledy používala fotoaparát, ani kedy používala mobil, ani to, že kedy z toho telefónu pred krádežou naposledy telefonovala. Po prečítaní svojej skoršej výpovedi uviedla, že karta k telefónu bola zablokovaná, ináč

bol mobil funkčný, pričom na dotaz súdu, aby vysvetlila, že pri ohliadke miesta činu sa z vonkajšej strany dverí nenachádzala kľučka ale guľa a kovanie na dverách je, pokiaľ ide o dvere uviedla, že si to nevie vysvetliť. Trvala na tom, že ona si svoje veci do záložne nezakladala. V predmetnom byte už nebyva, býva u svojho otca.

Z vypočutých svedkov J. J. sa k samotnému skutku nevedel nič bližšie uviesť, len to, že poškodenú pozná, bola to jeho kamarátka a vie, že brala drogy. Nemal vedomosť o tom, odkiaľ mala táto peniaze na drogy, ale vie, že si užívala pervitín, pričom obžalovaného nepozná. Svedok J. J. uviedol, že poškodenú pozná cez obžalovaného Š., bola to narkomanka, užívala pervitín, ktorý jej on predával. Za drogy platila buď v hotovosti, alebo založila u neho nejaké veci, napr. telefón, ktorý jej neskoršie musel vrátiť, lebo to bol služobný telefón, ale ten istý telefón sa neskoršie znovu objavil založený u iného dealera. Poškodená mu nikdy nehovorila, že by mala byť okradnutá. Svedkyňa J. X. uviedla, že pozná tak obžalovaného Š. ako aj poškodenú J., ako susedu. Nevedela uviesť z čoho žil obžalovaný. Poškodená jej nikdy nehovorila nič o tom, že by mala byť okradnutá. Po prečítaní jej skoršej výpovede z prípravného konania uviedla, že vie o tom, že poškodená najprv chcela len predať svoj firemný mobilný telefón, nakoniec ho aj predala. Vie o tom, že J.á brala drogy, bola na tom zle, peniaze za drogy mala z predaja svojich vecí a napokon prišla aj o vlastný byt. Poškodená do svojho bytu vodila rôznych ľudí, samých narkomanov a raz jej hovorila, že ju obžalovaný okradol. Svedkyňa X. G. vypovedala, že poškodenú videla asi trikrát, raz si chcela od nej poškodená požičať XX,- Eur cez obžalovaného, taktiež chcela u nej založiť mobilný telefón alebo foťák. Nevedela uviesť, načo tie peniaze potrebovala. Vedela o tom, že obžalovaný v tom čase bývala u poškodenej, pričom v jej byte sa zdržiavalo viac ľudí pochybnej povesti. Dopočula, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo k nejakému konfliktu, pretože J. odišla z bytu a zamkla v ňom obžalovaného aj s jej dieťaťom a nechala ich tam 24 hodín zamknutých bez jedla. Vedela o tom, že táto mala rôzne výkyvy nálad. Svedok J. T. v prípravnom konaní potvrdil, že mal vedomosť o tom, že obžalovaný býval u poškodenej. Svedkyňa J. S.Á. v prípravnom konaní potvrdila, že raz keď vonku zmokla, obžalovaný ju pozval do bytu, kde býval a umožnil jej, aby si zobrala nejaké oblečenie, pričom o tom obžalovaný v jej prítomnosti telefonicky informoval poškodenú. Uvedené veci však svedkyňa neskoršie vrátila. Svedok Ing. Y. U. ako predseda predstavenstva spoločnosti Y. P., a. s., v prípravnom konaní potvrdil, že poškodená bola u nich v tom období zamestnaná v pozícii asistentky a mala k dispozícii firemný mobilný telefón v hodnote XXX,-Eur ako aj knihu Mzdová účtáreň, o ktorých ho táto informovala, že boli odcudzené. Svedok T. O.O. sa k samotnému skutku nevedel nič bližšie uviesť.

Z kontextu všetkých vykonaných dôkazov (z výpovedí obžalovaného, hore uvedených svedkov a na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu) odvolací krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní zákonom predpísaným spôsobom všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie súlade s Trestným poriadkom.

Krajský súd v názorovej zhode aj s dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa konštatuje, že ohľadom sporného skutku v bode 1/ obžaloby treba uviesť, že z výpovedí samotnej poškodenej P. J. síce vyplýva, že jedine ona sama usvedčuje obžalovaného z páchania trestnej činnosti krádeže v tomto bode. Treba ale uviesť, že táto svedkyňa po opakovaných výsluchoch vypovedala rozporuplne, odlišne uvádzala rozhodné skutočnosti jednak ohľadom poškodenia dverí bytu, ako aj k údajným odcudzeným osobným veciam aj na hlavnom pojednávaní, preto aj po zohľadnení výpovedí ostatných svedkov, ktorí sa vyjadrovali aj ohľadne jej osoby, treba uviesť, že vykonané dôkazy spochybňujú vierohodnosť výpovede tejto poškodenej o údajnej krádeži sporných vecí obžalovaným. Bolo totiž z vykonaných dôkazov preukázané, že táto v kritickom období brala drogy a peniaze na drogy si zabezpečovala tak, že si požičiavala peniaze, resp. zakladala veci do záložne. Taktom mohlo dôjsť k založeniu aj služobného telefónu a fotoaparátu. Keďže do jej bytu chodila rôzna skupina ľudí a ona sama ani neurobila nikdy žiadnu inventúru svojich osobných vecí, treba považovať jej výpoveď v tom, že usvedčovala z páchania trestnej činnosti krádeže obžalovaného J. Š., za nepresvedčivú. Krajský súd uvádza, že na to, aby súd vyhlásil odsudzujúci rozsudok, musí byť spoľahlivo zistený skutkový stav a nesmú existovať žiadne pochybnosti a na základe vykonaného dokazovania súd môže urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec skutok stal. Výrok o vine môže byť založený len na nespochybiteľných dôkazoch, na takých, ktoré celkom vylučujú takúto pochybnosť tak ako na to poukázal vo svojom rozsudku aj okresný súd (viď aj judikáty: č. 30/1966, č. 46/1963, č. 1//1966 a ďalšie). Krajský súd si tieto skutkové zistenia a z nich vyvedené právne posúdenia osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Odvolačný súd teda s prihliadnutím na uvedené skutočnosti a pri vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov musí v súlade so závermi prvostupňového súdu jednoznačne konštatovať, že dôkazy vykonané v prejednávanej veci v súlade s Trestným poriadkom na hlavnom pojednávaní nepreukazujú bez dôvodných pochybností skutočnosti, ktoré sú uvedené v podanej obžalobe ohľadne sporného skutku bode 1/ obžaloby, a to z toho pohľadu, že by sa stal žalovaný skutok. Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov ustanovenou v § 2 ods. 12 Tr. por., a nie jednostranne ako je uvedené v odvolaní, pričom prvostupňový súd dospel po vykonanom dokazovaní ohľadom podanej obžaloby k správneému záveru.

Na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku sa podľa zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, a nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp. ak existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí tieto súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Pre uznanie viny nemožno rozhodnutie zakladať na nejednoznačných záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobnosti. Obžalovanému musí byť vina preukázaná spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. V prípade existencie pochybností musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť v prospech obžalovaného (in dubio pro reo). Zo zásady in dubio pro reo tiež vyplýva, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Podľa § 285 Tr.por súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak
a/ nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,
b/ skutok nie je trestným činom,
c/ nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný,
d/ obžalovaný nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný,
e/ obvinený mladistvý, ktorý v čase činu neprekročil pätnásť rok veku, nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie,
f/ trestnosť činu zanikla, alebo
g/ prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2.

Krajský súd preto dospel po vykonanom dokazovaní v zhode so závermi odvolaním napadnutého rozsudku k záveru, že vzhľadom na výsledky dokazovania zostali dôvodné pochybnosti, resp. nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný J. Š. stíhaný, a preto prvostupňový súd správne, v súlade so zákonom obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Keďže ohľadne skutkov uvedených v bodoch 1/, 2/, 3/ napadnutého rozsudku obžalovaný na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine, ktoré bolo aj zo strany prítomného prokurátora akceptované, okresným súd správne právne posúdil, že v bode 1/ tohto rozsudku sa obžalovaný dopustil prečinu krádeže podľa 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., pričom v bodoch 2/, 3/ rozsudku pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., z časti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. (zhode s obžalobou OP Bratislava IV č. 2Pv 1037/11/1104-45 zo dňa 30.04.2015).

Okresný súd postupoval správne v súlade aj so zásadami uvedenými v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. aj pri úvahe o prípadnom ukladaní druhu trestu, pričom citlivo zvažil aj postup v zmysle § 44 Tr. zák. ohľadne upustenia od uloženia súhrnného trestu.

Treba poukázať najmä na skutočnosť, že u obžalovaného J. Š., aj so zreteľom na jeho osobu - v súčasťi ide u neho o XX-ročného slobodného muža so stredoškolským vzdelaním, ktorý od svojich XX rokov bol opakovane súdne trestaný, v registri priestupkov má X záznamov, v registri trestov má celkom XX záznamov, najmä pre majetkové a drogové delikty, ale najmä treba poukázať na jeho posledné odsúdenia jednak:

1/ rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/21/2013 zo dňa 21.01.2014 v spojitosti aj s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To/52/2014 zo dňa 05. 06. 2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

2/ trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 1T/42/2014 zo dňa 24. 04. 2014, právoplatný dňa 26. 08. 2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/Tr. zák., ako aj pre prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., kde mu bol uložený trest úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

3/ rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/151/2013 zo dňa 23.10.2014, právoplatný dňa 23.10.2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/Tr. zák., v ktorom mu bol uložený trest odňatia vo výmere 1 rok a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 16.02.2017.

Obžalovaný J.. Š. bol z posledného výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody prepustený na slobodu dňa XX.XX.XXXX. Na verejné zasadnutie krajského súdu dňa 23.03.2017 sa dostavil aj v doprovide pracovníka Resocializačného strediska N. pre drogovu závislých ľudí, L. XX, Bratislava a predložil potvrdenie o tom, že sa od 20.02.2017 podrobuje aktívnej terapii, ktorej súčasťou je individuálna a skupinová psychoterapia, pracovná terapia, režim, tréning zodpovednosti, sociálnych zručností, šport, záťažové programy. Predpokladaná dĺžka pobytu v tomto stredisku má na 18 mesiacov, počas ktorých by sa mal zamestnať, usporiadať svoje osobné, rodinné a spoločenské pomery. Teraz sa tam nachádza v prvej fáze pobytu, v tzv. karanténe, ktorá trvá 3 - 5 mesiacov, v rámci ktorej si nevie zabezpečiť príjem vlastnou prácou, adaptuje sa na režim a získava pracovné a komunikačné návyky. V druhej fáze pobytu sa má zamestnať a bude mať vlastný príjem.

V zmysle § 34 Tr. zák., ktorý poníma zásady pri ukladaní trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V posudzovanom prípade, pri danej právnej kvalifikácii zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti by sa dalo ukladať obžalovanému podľa zákona trest odňatia slobody vo výmere od 6 mesiacov do 3 rokov.

Podľa 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v prejednávacom prípade s poukazom na závery okresného súdu o tom, že posledný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov (1 rok a 6 mesiacov) u obžalovaného J.. Š.F. postačuje na jeho prevýchovu, nakoľko prejavil snahu po náprave, pričom ako to vyplývalo aj z konania odvolacieho súdu, obžalovaný po poslednom výkone trestu sa od 20.02.2017 podrobuje aktívnej terapii, ktorej súčasťou je individuálna a skupinová psychoterapia, pracovná terapia. Uvedená skutočnosť podľa názoru krajského súdu, aj so zreteľom na jeho závislosť od alkoholu, drog a iných omamných, psychotropných a návykových látok, na ktoré poukázala v záveroch svojho posudku aj znalkyňa z odboru psychiatrie J.. X.. Y., môže kompenzovať aj znalkyňou navrhovanú ochrannú ambulantnú protitoxikomanickú liečbu.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadny zákonný dôvod pre zmenu akéhokoľvek výroku prvostupňového rozsudku, odvolanie okresnej prokurátorky ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.